

„§ 7. En udlænding har ret til at forblive her i landet, indtil der foreligger afgørelse med hensyn til hans ansøgning om opholdstilladelse.

Stk. 2. Afslag på ansøgninger om opholdstilladelse og beslutninger om udvisning skal indeholde en frist for udrejse. Denne frist må bortset fra påtrængende tilfælde ikke være kortere end 15 dage, eller hvor opholdstilladelse tidligere har været meddelt, 1 måned. Afgørelsen skal endvidere indeholde meddelelse om reglen i stk. 3, 1. pkt.

Stk. 3. Hvis udlændingen inden 3 dage, efter at afgørelsen er meddelt ham, indbringer denne for justitsministeren eller anmoder politiet herom, har han dog ret til at forblive her i landet, indtil justitsministerens afgørelse foreligger. Såfremt politiets afgørelse opretholdes, skal der fastsættes en ny frist for hans udrejse efter reglerne i stk. 2.“

3. § 9, sidste pkt., affattes således:

„Afgørelse træffes af den politimyndig-

hed, der af justitsministeren er bemyndiget dertil.“

4. § 10 affattes således:

„§ 10. Ved aftale med fremmede regeringer eller ved bestemmelser fastsat af justitsministeren kan der ske lempelser i reglerne om opholdstilladelse og arbejdstilladelse i forhold til visse lande.“

5. I § 16, stk. 2, pkt. 6, ændres „§ 7“ til: „§ 5“.

§ 2.

„Loven træder i kraft 6 måneder efter Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber.“

§ 3.

„Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft for denne landsdel med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

1. Dansk tilslutning til De europæiske Fællesskaber vil nødvendiggøre en række ændringer i reglerne om udlændinges adgang til at indrejse og tage ophold og arbejde i Danmark. Foranstående forslag indeholder de ændringer, som må anses for påkrævede i loven om udlændinges adgang til landet m. v.

Herudover må der foretages ændringer i de administrative forskrifter, der er fastsat i tilslutning til udlændingeloven. De væsentligste af disse ændringer vil blive nævnt i det følgende.

De gældende fællesskabsretlige bestemmelser, der berører udlændingelovgivningen findes dels i Fællesmarkedstraktaten, dels i de i medfør heraf udstedte forordninger og direktiver. Der er heri fastsat regler om en i princippet fri adgang til indrejse og arbejde for personer, som agter at indrejse i et andet medlemsland for at tage lønarbejde, drive selvstændig erhvervsvirksomhed, eller yde eller modtage tjenesteydelser.

Fællesmarkedstraktatens art. 48-51 indeholder de principielle retningslinier med hensyn til *arbejds-kraftens frie bevægelighed*, som nærmere reguleres ved rådsforordning nr. 1612/68 af 15. oktober 1968

om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for fællesskabet, rådsdirektiv nr. 68/360 af 15. oktober 1968 om afskaffelse af restriktioner for medlemsstaternes lønmodtagere og deres familiemedlemmer med hensyn til at flytte og tage ophold inden for fællesskabet, samt kommissionsforordning nr. 1251/70 af 29. juni 1970 om lønmodtageres ret til at blive boende på en medlemsstats område efter at have haft beskæftigelse der.

Bestemmelser om *retten til fri erhvervsudøvelse* findes i Fællesmarkedstraktatens art. 52-58, og om *udvekslingen af tjenesteydelser* gælder traktatens art. 59-66. For begge disse områder er der fastsat nærmere regler ved rådsdirektiv nr. 64/220 af 25. februar 1964 om ophævelse af rejse- og opholdsbegrænsninger for statsborgere i medlemsstaterne, der vil indrejse for at etablere sig eller udveksle tjenesteydelser. Direktivet har kun betydning for de erhverv, der ved andre direktiver er blevet liberaliseret i medfør af traktatens bestemmelser herom. De af Rådet den 25. oktober 1961 vedtagne „Almindelige Planer“, der indeholder tidsfrister for ophævelsen af begrænsninger for henholdsvis etablering og udveksling af tjenesteydelser, har ikke kunnet over-